

kritiku mé brožury Literatura a politika. Nejsem zvyklý odpovídat na kritiky mých knih, ale tentokráte nejde vpravdě o kritiku, nýbrž o demagogický výpad politický, a proto musím Karlu Teigovi několika slovy odpovědět. Teige tváří se ve své kritice jako komunista dnešní polbyrácké ráže, jenž dovoluje si s klukovským radikalismem plivat na vše, co nemá aplomb jeho politického sekretariátu. Přijal bych takto jeho projev, kdybych věděl, že Teige je skutečně tím, zač se vydává, to jest opravdovým komunistou. Potrhle přesvědčení našich levých komunistů, že mimo ně a jejich jako makaróny soukané teze není na světě života, může vzbudit u normálního člověka jen úsměv pochopení jejich duševního stavu. Ale Karel Teige je komunistou asi tak jako kakadu dravcem, což by se dalo lehce zjistit, kdyby ho v elementárním komunistickém kursu podrobili zkoušce z Abecedy komunismu. Komunismus na jeho tváři je koketně nasazená maska mladistvého radikalismu, jemuž dnes vyhovuje komunismus právě tak, jako kdysi mu vyhovoval intelektuální individualismus. Psal jsem ve své brožuře o komunistických snobech, a jedním z nich je také Teige. Takovými snobům je zalehko vyznávat hesla, jimž nevěří ani za mák a jež pochopit se nikdy nesnažili. Takovíto snobové dovedou hubou vyznávat protiburžoazní revolučnost, a přitom ve své praktické práci metat ultraměšťácké dadaistické kozelce. Takovíto snobové jsou

dnes oporou kulturního života v komunistické straně, a proto to také s komunismem u nás tak dopadá. Vše, co kladného Karel Teige u nás v kulturním životě vykonal, rostlo mimo komunismus a je svázáno těsně s dnešní buržoazní kulturou evropskou. A proto udělá Teige napříště jak v zájmu komunismu, tak i v zájmu svém lépe, když svůj temperament, své schopnosti i své reklamní a polemické mohutnosti uplatní ve sféře své vlastní a komunismus nechá na pokoji.